

Vergaderjaar 2002–2003

28 600 IXB

Vaststelling van de begrotingsstaat van het Ministerie van Financiën (IXB) voor het jaar 2003

Nr. 25

BRIEF VAN DE MINISTER VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 27 juni 2003

Inleiding

Mede naar aanleiding van het faillissement van levensverzekeraar Vie d'Or is in de jaren negentig besloten de mogelijkheden te onderzoeken van een additionele bescherming voor de consument in de verzekeringssector. Dit heeft op 22 december 2001 geresulteerd in de inwerkingtreding van de Opvangregeling Leven, thans geregeld in de Artikelen 147a tot en met 147n Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 (WTV 1993). De Opvangregeling Leven is gericht op een tijdige overdracht van de portefeuille van een levensverzekeraar die in ernstige problemen is geraakt. Uitgangspunt hierbij is dat overdracht plaatsvindt vóór een mogelijk faillissement, wanneer de portefeuille nog levensvatbaar is.

Parallel aan de wettelijke uitwerking van de Opvangregeling Leven zijn de mogelijkheden verkend van een vangnet voor de schadeverzekeringssector. Bij brief van 14 september 2000 heb ik u aangekondigd dat Financiën en de Pensioen- & Verzekeringskamer (PVK) in samenwerking met het Verbond van Verzekeraars de praktische uitvoerbaarheid en de mogelijke invulling van een vangnetconstructie voor de schadeverzekeringssector nader zouden onderzoeken (kamerstuk 26 800 IXB, nr. 47). Ten behoeve van dit onderzoek is de tripartiete werkgroep Vangnet Schadeverzekeringen opgericht, onder voorzitterschap van Financiën. Hierbij bied ik u het eindrapport van de werkgroep aan¹.

Bevindingen werkgroep

De werkgroep Vangnet Schadeverzekeringen heeft conform haar opdracht de mogelijkheid onderzocht van een vangnet in de schadeverzekeringssector. Een vangnet schadeverzekeringen is een regeling die de consument dient te voorzien van een redelijke en tijdige vergoeding van gerechtvaardigde claims in het geval van het faillissement van een schadeverzekeraar.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

In haar onderzoek heeft de werkgroep gekeken naar de kenmerken van bestaande vangnetregelingen in de financiële sector en daarbuiten, en de relevantie daarvan voor het schadeverzekeringsbedrijf. De bestaande regelingen blijken niet zonder meer toepasbaar op de schadeverzekeringssector. Zo lijkt een regeling in de lijn van de Opvangregeling Leven niet wenselijk voor de schadeverzekeringssector, gelet op het fundamenteel andere karakter van de meeste schadeverzekeringen in vergelijking met levensverzekeringen. Bij levensverzekeringen is de continuïteit van de verzekeringsportefeuille van essentieel belang voor de polishouders, terwijl de meeste polishouders van een failliete schadeverzekeraar hier slechts een zeer beperkt belang bij hebben. De invulling van een eventueel vangnet schadeverzekeringen zou in elk geval moeten worden toegesneden op de specifieke kenmerken van de schadeverzekeringssector, met inachtneming van inhoudelijke consistentie met de andere financiële sectoren.

De werkgroep constateert dat een vangnet voor schadeverzekeringen praktisch uitvoerbaar is en schetst ter illustratie een mogelijke opzet. Tevens worden aandachtspunten signaleerd die van belang zijn bij een beslissing een vangnet al dan niet in te voeren en bij een praktische uitwerking van een vangnet. Voorstellen worden onder meer gedaan om de reikwijdte van een vangnet in te perken en de kans op zogeheten moreel risico te beperken. De werkgroep doet echter, in lijn met de taakopdracht, geen uitspraak over de principiële wenselijkheid van een vangnet.

Vervolgstappen

De Europese Commissie heeft aangegeven een conceptvoorstel te overwegen voor een EU-richtlijn betreffende de verplichte instelling van een vangnet in de verzekeringssector. Hierover is de Commissie thans in overleg met experts uit de lidstaten. De bevindingen van de werkgroep vormen een zeer nuttige bijdrage aan de discussies over de wenselijkheid en de uitwerking van een vangnet. Ook voor de standpuntbepaling in een eventueel later stadium, naar aanleiding van een Commissievoorstel voor een richtlijn, levert het rapport een goede basis. Het rapport geeft een helder beeld van de manier waarop een vangnet zou kunnen worden vormgegeven, evenals van de belangrijkste onderwerpen die bij de uitwerking van een vangnet een rol spelen.

Voorts wordt momenteel gewerkt aan de hervorming van de toezichtwetgeving voor de financiële sector. Wanneer deze hervorming is afgerond, zoals nu wordt gestreefd in 2005, zal meer duidelijkheid bestaan over de mogelijke verplichtstelling van een garantieregeling voor de schadeverzekeringssector door middel van een EU-richtlijn. Hierdoor kan, indien vanaf 2005 voor invoering van een garantieregeling zou worden gekozen, de vereiste regelgeving in één keer zodanig worden vormgegeven dat deze past binnen de Europese richtlijn, alsmede binnen de nieuwe toezichtwetgeving. Tevens wordt voorkomen dat de verzekeringssector op korte termijn met verschillende wetwijzigingen wordt geconfronteerd en zijn de administratieve lasten voor de verzekeringssector, indien voor een garantieregeling wordt gekozen, niet hoger dan noodzakelijk.

De Minister van Financiën,
G. Zalm